

at den Kritik, der blev rejst mod disse Børnehjem, var stærk nok til at tvinge bort fra disse Opdragelsesanstalter og Børnehjem dem, som havde Ledelsen af dem. Det staar jo som en uomstødelig Kendsgerning. Derfor er det, jeg mener, at Opmærksomheden maa i første Linie rettes paa, om der er noget i Vejen med Tilsynsraade, om der skal skabes en ny Form for dem, eller det ene og alene ligger i, at de ikke have varetaget den Pligt, som Loven af 14. April 1905 paalægger dem. Naar vi derfor gaa til dette lille Lovforslags videre Behandling, saa er det mit Haab, at det maa blive undersøgt i et Udvalg, og at dette Udvalg vil søge at skaffe disse fornødne Oplysninger til Veje, for at man derigennem kan naa at faa et Værn om de vanartede og forsømte Børn, saaledes som Samfundet skylder dem det, men samtidig faa et Værn mod den Agitation, som vi have set i saa rigt Maal kan komme ude fra, saa at de, der have Ledelsen af disse Børnehjem, kunne arbejde roligt og fortrøstningsfuldt, fordi de vide, at der staar et Værn om dem, skabt af den offentlige Mening, skabt ved et Arbejde fra Lovgivningsmagtens Side, som staar med Ansvar for, at disse Hjem skulle ledes vel. Sker dette ikke, tror jeg, vi ville komme ind i en endnu vildere Agitation paa dette Omraade, thi her er sikkert en rig Mark, hvor der kan hvirvles meget Støv op. Men her er sikkert ogsaa en Mark, som alle ædle Mennesker ville frede og værne om, fordi det er deres Pligt. Samfundet staar jo med en uendelig stor Pligt overfor disse Samfundets Stedbørn.

Det ærede Medlem, som talte før mig, sagde, at dersom vi skulde naa at komme til en Reform paa dette Omraade, maatte vi være forberedte paa, at det vilde koste Penge, og deri har han Ret. Pengespørgsmaalet kommer man ikke uden om. Men man kommer for øvrigt heller ikke uden om det, selv om man lod denne Sag ligge; thi disse Samfundets Stifbørn skulle nok falde Samfundet til Byrde, dersom Samfundet ikke faar Held og Lykke til at gøre dem til nyttige Samfundsborgere. Økonomisk set tror jeg derfor ikke, der vil være noget som helst at betænke sig paa.

Jeg skal ikke forfølge denne Sag videre, men kun gentage, at det er mit Haab, at man ved en Udvalgsbehandling af dette lille Lovforslag, som i sig selv er let overskueligt, maa kunne naa til Bunds i, hvorledes Værgeraadene have virket, hvordan Overinspektøret har virket, og hvordan i det hele Tilsynet med disse

Børnehjem har været; thi før der skaffes Betyggelse paa dette Omraade, tror jeg ikke, det vil lykkes at skaffe Fred. Man kan procedere med de stærkeste Farver fra begge Sider, man kan rejse Agitation og slaa den ned saa meget, man vil — der skabes ikke fredelige Forhold, før der er tilvejebragt et Tilsyn, som virkelig er effektivt, godt og hjertevarmt og har den rette Forstaaelse af de forsømte Børn.

Dermed skal jeg anbefale dette lille Lovforslag.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Det ærede Medlem, som talte nu, og som talte med megen Varme og megen Forstaaelse om dette Spørgsmaal, fremkom med en Bemærkning, der gik ud paa, at denne Sag skulde være rejst af Socialdemokratiet paa et kritisk Tidspunkt af dets Liv. Jeg forstaaer ikke, hvortil det ærede Medlem siger. Mig er det i alt Fald ganske ubevidst, og det samme, tror jeg, gælder mine ærede Meningsfæller, at denne Sag skulde være rejst i Forbindelse med nogen som helst kritisk eller ikke-kritisk Situation i vor Partibevægelse. Naar denne Sag er bleven en Agitations- og Partisag, var det, fordi man straks fra første Færd fra visse Sider af Pressen, Højre- og en Del af Venstrepressen, ganske ligesom i Flakkebjergsagen, tog Parti for den angrebne. Derved blev denne Sag desværre, hvad jeg ikke havde ønsket, den skulde blive, en Partisag.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds gør mig Uret, naar han siger, at jeg sagde, at denne Sag var rejst, for at det socialdemokratiske Parti og dets Blade kunde faa noget at agitere med. Nej, jeg sagde, at det, som gjorde, at der i denne Sag blev hvirvlet alt det Støv op, var, at denne Sag blev tagen op i et for Socialdemokratiet i dets Helhed kritisk Øjeblik. Socialdemokraterne kunne absolut mindst af alt have glemt, at det var i Sommer, da saa at sige alle Blade, ogsaa de socialdemokratiske, maatte give til Kende, at der var stærke Splittelser mellem Socialdemokraterne — f. Eks. i Aalborg og Aarhus —, enten det saa var et Ridderkors